

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Eu, fiilor, dacă sunt Cuvântul, tot așa trebuie să și lucrez. Numele Meu trebuie să fie adevărat, căci Mă numesc Dumnezeu Cuvântul, și sunt taina cea care lucrează de deasupra voastră și se face cuvânt. Amin.

Eu, fiilor, Mă fac cuvânt, Mă fac ceea ce sunt, și de aceea vin mereu cuvânt la voi. O, nu vă lăsați doborâți de venirea Mea la voi, nu vă lăsați îngreuiți de coborârea Mea mereu peste voi, că nu e altă fericire mai bună pentru om, și Eu trebuie să Mă împlinesc peste om. Numai că nu am om peste care să Mă pot împlini, fiindcă omul a murit față de Mine, și a înviat pentru sine. Vă am însă pe voi fii peste care Mă împlinesc făcându-Mă cuvânt, și din cuvânt, faptă împlinită și văzută. Îmbujorați-vă pentru Mine și înflăcărați-vă pentru venirea Mea la voi, că aceasta este vremea. E vremea să vin și să împlinesc cele scrise pentru vremea venirii Mele, fiilor. Vă curăț de toți scaii care dau să se agațe de voi în mersul Meu cu voi prin mijlocul oamenilor. Am îngeri păzitori în fața și în spatele vostru, în dreapta și în stânga voastră, căci cel ce vă osândește pe voi, își va purta osânda oricine ar fi el. Voi însă aveți ungere de la Mine și ea vă învață toate câte trebuie să știți, și de aceea vin mereu la voi. Ungerea pe care o aveți de la Mine, este semnul cel de pe casa Mea de coborâre. V-am pregătit mult și sfânt pentru ungerea aceasta care v-a chemat pe voi dintre fiii oamenilor. V-am ales apoi prin ungere și v-am dat darul credinței sfinte ca să aveți putere să stați înaintea Mea, să stați într-o întâmpinare Mea, fiilor unși. Dar iată, se scoală mulțimile la șoapta cea dulce a cuvântului Meu. Întăriți-vă dar, că aveți de stat pe picioare pentru Mine, fiilor.

Am petrecut în voi trei zile la rând și M-am arătat cuvânt, și am strâns pe lângă voi pe mulți de departe și de aproape ca să asculte cuvântul Meu cel de la iesle. O, fiilor, să nu vă îngreueze coborârea Mea la voi. Jugul Meu este ușor, fiilor, că e rău și fără jug. Învățați-i pe toți cei ce-Mi aud șoapta, învățați-i, cum v-am învățat Eu pe voi, să intre sub jugul Meu, căci Eu așa am spus: *«Cel ce dă să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și așa să-Mi urmeze»*. Cel ce aude cuvântul Meu, să-l și îplinească. E greu de cel ce auzind se face neîmplinitor. Eu așa am spus: *«Dacă cineva aude cuvintele Mele și nu le păzește, Eu nu-l judec, căci n-am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea. Pe cel care se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele are cine să-l judece. Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi, pentru că Eu nu vorbesc de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis, El Mi-a poruncit ce să spun și ce să vorbesc»*.

O, fiilor, nu vă lăsați obosiți de coborârea Mea la voi. E vremea judecății, fiilor, că Eu v-am spus de multă vreme că Mă voi judeca cu cei ce M-au judecat pe Mine, și pe voi pentru Mine. Acum împlinesc tot ce am spus Eu vouă. Amin, amin, amin. Și am împlinit, și împlinesc, și de aceea trebuie să stați voi înaintea Mea, că vine ziua Mea cea mare când nimeni nu va mai crede în nimic și în nimeni decât în Mine și în voi, fiindcă nimic nu va mai fi decât judecata față în față cu fapta. Tot omul va fi dezvelit. Se va dezveli om pe om și se va așeza rușinea peste tot omul, că e vremea judecății faptelor omului. Eu, Domnul, sunt Cel ce am hotărât aceasta. Nimeni nu va mai sta cu capul în sus, și va sta omul cu fruntea aplecată și rușinată în fața Mea și a credincioșilor Mei, căci credincioșii Mei nu s-au rușinat să fie ai Mei între fiii oamenilor. O, e grea judecata cea pentru faptă, dar cea mai rușinoasă judecată va fi aceea pentru necredință, fiindcă Eu de la început am spus că voi fi cu cei sfinți pe pământ, de atunci și până azi, dar necredincioșii sunt oameni trufași și au apăsât peste pământ cu slava lor deșartă, cruce rușinoasă, viață fără de rușine înaintea lui Dumnezeu.

Am spus, fiilor, că voi pleca cu fruntea la pământ pe cei ce s-au numit biserică a Mea fără să aibă fapte de credință, fără umilință, fără credință în cuvântul Meu, cel ce Mă aduce ca să vin. Iată-i pe duhovnicii României, pier hulindu-Mă, căci ei nu știu ce fac, dar e vremea judecării, și aceasta este plata lor: pier hulindu-Mă pe Mine și pe voi, că Eu nu dau ridicare celor ce hulesc pe Duhul Sfânt, celor ce nu cred azi în Mine și în voi, cei care v-ați pus punte pentru venirea Mea, că ei n-au voit să vin, și nu s-au pregătit să vin, și Eu am venit, și vin pe neștire, precum este scris să vin pentru cei ce nu veghează întru venirea Mea.

Fiilor, Eu sunt Domnul, și Mi-a fost milă de om, și am venit după om. Iată ce vă poruncesc, căci sunteți unșii Mei: rugați-vă pentru iertarea celui ce a lovit în Mine și în voi și în arhiereul Meu Irineu, care a fost cu voi. Rugați-vă, fiilor, pentru arhiereul care a stat peste cetatea Târgoviștei, că este judecat de cuvântul pe care nu l-a crezut, căci Scripturile Mele așa grăiesc: *«Pe cel care se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele, cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi»*. Amin. Rugați-vă voi la Mine să-i micșorez pedeapsa, că el n-a știut ce face lovind în voi și în arhiereul Meu Irineu, cel ce este uns de Mine peste vremea aceasta, uns ca să aducă peste tot pământul lumina Mea cea neînserată, învierea omului, pocăința omului, căci este unsul Meu peste biserică și peste oricine se face biserică a Mea, locaș al Meu, om viu, om nou și sfânt, precum Eu sunt. Fiilor, pomeniți înaintea Mea iertarea păcatelor arhiereului Vasile, cel ce a lovit cu necredință în voi. N-aș voi să piară și el fără de pocăință, așa cum se duc unul după altul duhovnicii României, hulind pe Duhul Sfânt, Care-Și are casă la voi. Rugați-vă Mie pentru sufletul lui, pentru pocăința lui cea de la Mine, căci duhul lui e numai jale acum, și M-a prins jalea de el, fiilor. El prinde să-i pară rău pentru ce a făcut, că a scuturat praful de pe picioare peste voi și peste grădinița cuvântului Meu, și și-a jurat să nu creadă chiar dacă și-ar pierde amândouă picioarele. O, picioarele lui s-au grăbit să aducă pe arhiereul Meu Irineu, cel uns de Mine peste biserică, și l-a adus și a râs de el în poarta coborării Mele ca să-l facă să smulgă țărșul de la locul lui. Eu însă am fost mai tare ca el, căci sunt Domnul, și el a căzut prin cuvintele lui. Cel ce se ridică împotriva Mea și a voastră, acela cade, căci cuvântul Meu cel de peste voi este foc și pucioasă peste cei ce nu cred în el. Fiilor, voiesc să-l ating apoi, și să-l ușurez de păcatele cele făcute până acum împotriva Mea dacă se pocăiește. Fiilor, câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Amin, amin, amin.

Aș voi să se pocăiască tot omul, fiilor, că la potop s-a pocăit omul. Aș voi să se îndrepte omul spre Mine cu tot dinadinsul, dar iată, omul cade sub faptele lui și nu-și vine în fire, și nu dă să se întoarcă la Mine.

O, fiilor unși, am venit la voi, că e sărbătoare în cer și la voi. Sunt cu împăratul creștinilor, cel ce a iubit pe cei credincioși ai Mei în vremea sa, căci Eu l-am făcut să creadă în Mine și în ei. Împăratul Constantin a crezut în Mine, și prin el au crezut popoarele lui în Dumnezeu. Fiilor, credința în Duhul Sfânt mântuiește pe cel ce crede, precum hula împotriva Duhului Sfânt pedepsește pe cel ce o lucrează, căci nu Eu, ci hula lui îl pedepsește, că hula este pedeapsă, nu dreptate. Împăratul Constantin a ridicat spre Mine biserică vie, fii creștini pe pământ, și Mi-a ocrotit biserica prin lege ocrotitoare, lege împotriva vrăjmașilor Mei și ai fiilor Mei cei vii. Dar iată ce fac cei de azi, căci ei nu știu ce fac și nu se tem să stea nepregătiți sub haină de nuntă, sub haină de biserică, precum nici Arie nu s-a temut, și a stat mințind până ce i s-a dezvelit fața prin înșeși faptele sale. O, nu mai am pe nimeni care să-Mi dea adăpost Mie și celor ce sunt cu Mine, căci omul trăiește pentru sine, nu pentru Mine. Omul bisericii din lume își apără zidurile bisericii lui, dar pe Mine nu Mă apără, ci, din contra, Mă hulește, și din pricina lor Eu nu încap cu venirea Mea în inima omului, dar Eu îi descopăr prin însăși viața lor mincinoasă și le trimit vântul suferinței, ca să bată peste ei, precum ei M-au bătut pe Mine și pe cei ce se pregătesc pentru Mine.

O, Mi-e milă de om, și de aceea vin, și vă am pe voi, și voiesc să fac cu voi numai bine pe pământ, dar Îmi stă împotrivă omul trufaș, care nu are teamă de Mine. Mereu am lucrat din greu,

că nimeni nu-Mi face cale să vin să-i fac bine omului. Pe vremea lui Ioan, botezătorul Meu, care-Mi pregătea calea, îl aveam pe el care-Mi dădea ucenici și le spunea că el trebuie să scadă pentru ei, și Eu să cresc, și veneau ucenicii lui după Mine, iar Eu îi primeam la lucru după cum aveam de lucrat peste oameni.

Azi, fiilor, nu mai este pe pământ om cu adevărat iubitor de Dumnezeu. Eu trebuie să am pe calea venirii Mele om liber de toate ale sale, om cu un singur drum, ca să nu se încurce căile lui pe calea Mea, dar Îmi stă în cale trufia omului, iubirea de sine a omului, nedăruirea cu totul a omului. Omul dă să se dea Mie când aude de Mine, dar are multe piedici, mulți scai pe lângă el și nu poate cu totul, și de aceea nu pot Eu peste om cu toate ale Mele. Fiți precauți, fiilor care trudiți pentru Mine, căci calea Mea spre om, prin această lucrare de cuvânt de viață veșnică, este pentru omul care a ieșit de sub robia lui însăși și e liber de orice robie, căci cel ce-Mi slujește Mie nu-și mai slujește sieși și nici altcuiva decât Mie. Amin. Rar este pe pământ omul liber, că acum este aur mult, și omul este robit de toate câte sunt pe pământ. Tot omul are părinți, frați, soți, copii, rude și țarini, prieteni și ranguri, și nu poate veni liber după Mine, și nu poate lăsa pentru Mine ceea ce are el. Eu am spus: *«Cine nu lasă pentru Mine părinți, frați, soți, copii, rude, prieteni, averi și ranguri, nu poate fi ucenicul Meu»*. Iată, fiilor, tot omul este ucenicul lui însuși, și al celor ce are el. Nici cei credincioși și dornici de Mine nu pot veni după Mine, căci omul cel călăuzitor pentru cel ce Mă caută, nu-Mi dă Mie rodul lui, așa cum fac Eu de-I dau Tatălui tot ce fac, tot ce adun. Omul zice că e al lui tot ce face, tot ce rodește. Așa era și pe vremea trupului Meu. Erau dați afară din sinagogi cei ce veneau după Mine ca să asculte de Mine. Așa este și acum, fiilor. Cel ce se așează călăuză pentru orbi nu se îndură să-Mi dea Mie munca lui, și și-o oprește pentru sine, de parcă nu Unul este Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt peste toți. Omul Mă împarte în câte vrea el, că e iubitor de sine omul, iubitor de ceea ce are el.

Eu vă spuneam vouă, poporul Meu, să nu căutați să vă fie văzut și cunoscut și privit de toți cei de acolo, statul vostru în biserica din lume, că atunci când Eu vă chem la hrana cuvântului Meu, se vede lipsa voastră și se umblă după voi și vă află după Mine, și se scoală împotriva Mea și a voastră cei ce vă urmăresc ca să vă aibă. Cuvântul Meu este mai presus de orice dar. Sunt Eu cuvântând peste om, dar omul face și azi ca și cei din vremea trupului Meu, și zice că aurul din templu este mai mare decât templul. O, dacă n-ar fi templul care sfințește aurul, cine ar sfinți aurul? Cine ar sfinți pe creștin dacă n-aș fi Eu Cel ce sfințește?

O, fiilor, e grea vremea, grea și cu piedici. Omul cel trufaș se așează mai mare decât Mine peste om. Mă uit de la margini la margini și văd numai om îngâmfat, care nu se pleacă la cuvântul Meu și care nu-și calcă cuvântul său pentru cuvântul Meu. Dar voi, purtați lucrarea Mea cu supunere, fiilor, căci pentru Mine lucrați, nu pentru voi. Nu pentru omul legat lucrați voi, ci pentru omul care poate fi liber. Mulți dau să vină după cuvântul Meu, care dă viață vie în om, dar mulți sunt legați și nu pot veni cu totul. Eu însă am de la Tatăl cuvântul cel cu care vin după om. Eu sunt darul cel mai mare pe care-l poate avea omul, dar dacă omul nu înțelege cum este, cine este și unde este Dumnezeu, și cu cine petrece El, acel om umblă după Mine în voile lui, și nu Mă are, și nu umblă după Mine unul ca acela, că scris este: *«Nu toți cei ce zic: „Doamne, Doamne“, vor intra întru împărăția cerurilor»*. Și iată, nu intră, că nu are călăuză care să Mă arate cu cine sunt și ce fac și ce înseamnă Eu în om, căci călăuza de suflete își păstrează pentru sine adunătura lui. Voi însă dați Mie tot lucrul ce-l lucrați pentru om, căci lucrul vostru este omul cel nou, care moare pentru sine ca să trăiască pentru Mine. Învățați pe tot omul care voiește să învețe ce înseamnă creștin și ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă biserică și ce înseamnă om adevărat și viu cu viața și cu iubirea lui de Dumnezeu. Învățați-i pe cei ce Mă caută să știe și să Mă găsească. Amin.

Am venit cuvânt în calea omului, ca să învețe omul, că nu este învățat, și n-am învățători dăruiți Mie cu totul, căci învățătorii se fac și ei robi voii omului, slăbiciunii omului,

necunoștinței omului. Am venit Eu să învăț pe om și să-Mi culeg ucenici pentru credință sfântă și pentru viață cu adevărat în omul care nu mai trăiește pentru sine sau pentru oameni, ci numai pentru Mine și pentru venirea Mea. Omul Îmi tot încurcă mereu calea, căci se iubește pe sine și pe aproapele care seamănă cu sine, iar Eu rămân pentru cei ce au învățat de la Mine calea. N-am ce să-i fac omului care nu voiește să ia de la Mine învățătura care vine cu Mine cuvânt din cer, nu de pe pământ; n-am ce să-i fac. O, cuvântul cel despre Dumnezeu se găsește la tot pasul, dar nu se împlinește în om, căci una este cuvântul despre Dumnezeu, și alta este Cuvântul lui Dumnezeu, hrană proaspătă, care întărește inima și iubirea și credința cea sfântă din om. Cuvântul cel despre Mine este folosit și împărțit de cei ce nu-l împlinesc pe el, dar cuvântul pe care Eu îl dau omului, Eu, și nu omul care povestește despre Mine, acesta este cuvântul puterii, și sunt Eu pe cale cu omul, căci Eu sunt Cel ce grăiesc. Am venit iar, Eu Însuși, căci omul Îmi încurcă drumul Meu lângă om.

O, fiilor, purtați cu supunere lucrarea cuvântului Meu cel nou, și dați-Mă omului care știe să Mă ia, care știe să iubească lucrul Meu cel de la voi, iar cei ce vin și iscodesc și grăiesc apoi de rău statul Meu cu voi, aceia sunt fără de minte, fără de creștere, nori purtați de vânt, de două ori deznădăcinați. Dar voi, stați deoparte de omul care păcătuiește împotriva umilinței, căci omul neumilit lovește pe Dumnezeu pentru trupul său, pentru trufia sa.

Iată ce vă spun, fiilor: cei sănătoși la minte și la inimă și la suflet și la faptă, aceia să vină dacă voiesc să aibă de la Mine hrană proaspătă și iubire din cer. Iar celor cu mintea bolnavă și cu firea bolnavă de trufie și de duh de ușurătate, care duce la vorbire de rău, la pizmă, la cârtire, la neînțelepciune, la hulă asupra Duhului Sfânt, Care Se desăvârșește aici la voi prin cuvântul Meu, acești oameni cu mintea bolnavă să se depărteze într-ale lor, căci învățătura Mea este cu tărie cerească, și este pentru om cu mintea sănătoasă și cu credința sfântă și cu suflet umilit înaintea Mea. Amin.

Și iată ce vă mai dau Eu vouă spre învățătura omului: cel ce nu se biruiește pe sine, acela să nu vină după Mine și nici după voi, căci împărăția cerurilor este pentru cei sfinți, care s-au biruit pe ei urmându-Mi Mie pentru răscumpărarea lor dintre fiii oamenilor, pentru viața Mea în ei, prin lepădarea de sinele lor și prin umilința lor înaintea Mea. Amin, amin, amin.

21-05/03-06-1999